

ECLI:RO:CAORA:2025:018.0867

#####

CURTEA DE APEL #####

Secția penală și pentru cauze cu minori

Dosar nr. #####/255/2022

Operator de date cu caracter personal 3159

DECIZIA PENALĂ NR.###/A/2025

Ședința publică din 22 decembrie 2025

Complet de judecată constituit din:

Președinte: #####

Judecător: #####-#####

Grefier: #####

Ministerul ##### este reprezentat de către procuror ##### din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel #####

Desfășurarea ședinței de judecată s-a înregistrat cu mijloace tehnice audio în conformitate cu prevederile art. 369 alin. (1) Cod procedură penală

Pe rol se află apelul declarat de inculpatul ##### [fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, domiciliat în #####, sat Cauaceu nr. 131, #####, cu domiciliul procedural ales la CA ##### cu sediul în loc. #####, jud. Bihor, CNP #####, cetățean român, fără antecedente penale] împotriva sentinței penale nr. ###/06.11.2023 pronunțate de Judecătoria #####, inculpatul fiind trimis în judecată pentru comiterea infracțiunii de delapidare în formă continuată (160 acte materiale) prevăzută de art. 295 alin. 1 Cod penal, cu art. 35 alin. 1 Cod penal.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei în sensul celor de mai sus, după care:

Se constată că dezbaterrea apelului a avut loc în ședința publică din data de 25 ianuarie 2024 când au fost puse concluzii, cuprinse în încheierea de ședință de la acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, pronunțarea asupra deciziei fiind amânată inițial pentru data de 20 martie 2024, ulterior pentru data de 4 aprilie 2024, 26 aprilie 2024, 23 mai 2024, 25 iunie 2024, 5 iulie 2024, 7 august 2024, 19 august 2024, 18 septembrie 2024, 17 octombrie 2024, 7 noiembrie 2024, 11 decembrie 2024, 13 ianuarie 2025, 4 februarie 2025, 26 februarie 2025, 21 martie 2025, 10 aprilie 2025, 9 mai 2025, 30 mai 2025, 27 iunie 2025, 24 iulie 2025, 6 august 2025, 9 septembrie 2025, 7 octombrie 2025, 5 noiembrie 2025, 14 noiembrie 2025, 24 noiembrie 2025, 2 decembrie 2025, 15 decembrie 2025, respectiv 22 decembrie 2025, dată la care Curtea a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA DE APEL

Deliberând asupra apelului de față, pe baza actelor și lucrărilor de la dosar, constată următoarele

Prin sentința penală nr. ####/06.11.2023 pronunțate de Judecătoria #####, în baza art. 396 alin. 1, 4 Cod procedură penală s-a stabilit în sarcina inculpatului ##### pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare, pentru săvârșirea infracțiunii de delapidarea în formă continuată, prevăzută de art. 295 alin.1 Cod penal raportat la art. 308 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin.1 Cod penal (160 acte materiale).

În temeiul art. 67 alin. 2 și art. 66 alin. 1 lit. a) și b) Cod penal instanța a stabilit în sarcina inculpatului cu titlu de pedeapsă complementară exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat, pentru o perioadă de 2 ani.

În baza art. 65 alin. 1 Cod penal raportat la art. 66 alin. 1 lit. a) și b) Cod penal s-a stabilit în sarcina inculpatului cu titlu de pedeapsă accesorie exercitarea drepturilor de a fi ales în autoritățile publice sau în orice alte funcții publice și de a ocupa o funcție care implică exercițiul autorității de stat.

În temeiul art. 83 alin. 1 Cod penal s-a amânat aplicarea pedepsei de 1 an și 6 luni închisoare, a pedepsei complementare și accesorii pe un termen de supraveghere de 2 ani de la data rămânerii definitive a prezentei hotărâri.

În temeiul art. 85 alin. 1 C.pen. pe durata termenului de supraveghere, inculpatul trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Bihor, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea;
- d) să comunice schimbarea locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În temeiul art. 85 alin. 2 lit. b) Cod penal a fost obligat inculpatul să presteze muncă neremunerată în folosul comunității în cadrul Primăriei Biharia sau Primăriei ##### pe o perioadă de 60 de zile.

În temeiul art. 86 alin. (1) C.pen. pe durata termenului de supraveghere, datele prevăzute în art. 85 alin. (1) lit. c) - e) se vor comunica Serviciului de Probațiune Bihor.

În temeiul art. 404 alin. (3) Cod procedură penală s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art. 88 Cod penal cu privire la revocarea beneficiului amânării aplicării pedepsei și executarea acesteia în întregime în caz de nerespectare cu rea-credință a măsurilor de supraveghere impuse și de săvârșire de noi infracțiuni în cursul termenului de supraveghere.

În baza art. 19 alin. 1, art. 25 alin. 1 Cod procedură penală, art. 1349, art. 1357 și 1535 Cod civil, s-a admis în parte cererea părții civile și a fost obligat inculpatul la plata către partea civilă S.C. ##### SRL a prejudiciul material în cuantum de 20.935,08 lei, la care s-a adăugat dobânda legală aferentă acestei sume, de la data comiterii faptei, respectiv 29.11.2018, și până la data plății efective.

În temeiul art. 272 rap. la art. 274 alin. 1 Cod procedură penală, a fost obligat inculpatul la plata către stat a sumei de 4.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare în care sunt cuprinse și cele aferente urmăririi penale în cuantum de 2.200 lei.

În baza art. 272 și art. 275 alin. (6) Cod procedură penală, onorariul apărătorului din oficiu #####, desemnat din oficiu pentru inculpat, va rămâne în sarcina statului, urmând a fi achitat din fondurile Ministerului Justiției, în contul Baroului Bihor, suma de 942 lei în baza delegației pentru asistență judiciară obligatorie nr. 5008 din data de 31.10.2023, aferentă fazei de judecată.

În baza art. 275 alin. (6) Cod procedură penală și art. 7 din Legea nr. 178/1997, s-a dispus ca prestația interpretului de limba maghiară #####, timp de 10 ore, să fie achitată din fondurile Ministerului Justiției.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut în esență, ca stare de fapt că inculpatul ##### a fost angajat în cadrul societății SC ##### SRL prin contractul individual de muncă nr. 1/02.02.2017 (f. 118-120 d.u.p.). Prin hotărârea nr. 1/01.02.2017 a asociatului unic #####, inculpatul a fost numit în calitate de administrator al societății pe perioadă nedeterminată, fiind investit cu puteri depline și drept de semnătură separat (f. 117 d.u.p.).

La data de 17.11.2018 inculpatul a formulat cerere de demisie din cadrul societății cu respectarea preavizului de 20 zile (f. 114 d.u.p.) iar prin decizia nr. #/03.12.2018 s-a decis încetarea contractului individual de muncă al inculpatului (f. 115 d.u.p.).

Astfel, inculpatul ##### a desfășurat activitate în calitate de angajat al societății SC ##### SRL în perioada 01.02.2017-03.12.2018, conform înscrisurilor amintite anterior.

Conform contractului de muncă și a fișei postului, inculpatul ##### avea ca obligații: de a răspunde de încasările și plățile necesare bunei funcționări a societății, de a transmite lunar, la compartimentul de contabilitate, toate informațiile privind stabilirea corectă a drepturilor salariale, de a efectua operațiuni de încasări și plăți (casierie sau virament bancar), de a inventaria patrimoniul conform prevederilor legale în vigoare, etc.

Societatea ##### SRL desfășura activitate la trei puncte de lucru: #####, Sălacea și Curtuișeni, toate acestea funcționând sub îndrumarea inculpatului.

Organele judiciare au fost sesizate de către persoana vătămată SC ##### SRL care a arătat că inculpatul a fost angajat în calitate de administrator prin contractul de muncă nr. 1/02.02.2017, iar în luna decembrie 2017 a devenit vânzător la magazinul din ##### până în luna august 2018, când punctul de lucru a fost închis. Ulterior, de la momentul desființării punctului de lucru din #####, inculpatul a devenit vânzător la magazinul din Sălacea, până în luna noiembrie 2018, raporturile de muncă cu inculpatul încetând ca urmare a deciziei de încetare a contractului nr. 2/03.12.2018, emise în baza demisiei formulate de acesta la data de 17.11.2018.

Întrucât au fost constatate inadvertențe în cuprinsul scriptelor societății și a fost efectuat un inventar cu privire la stocurile factice și scriptice ale societății, persoana vătămată a hotărât să apeleze la serviciile unui expert contabil în vederea întocmirii unui raport de expertiză contabilă extrajudiciară, concluzia raportului de expertiză extrajudiciară fiind în sensul că numitul ##### a produs un prejudiciu în cuantum de 60.854,02 lei, prin exercitarea cu rea-credință a atribuțiilor sale în calitate de administrator. Drept urmare, persoana vătămată a formulat plângerea din cauza de față.

În urma analizei efectuate s-a constatat că bunurile aparținând societății ##### SRL, a căror gestiune era condusă cu ajutorul unei aplicații informatice, au fost descărcate din gestiune prin generarea bonului fiscal de vânzare eliberat de casa de marcat, dar și prin înregistrarea în aplicația informatică a mai multor bonuri de dare în consum de produse, cum ar fi: materiale de construcții, butelie gaz, prelungitoare electrice, camere și cauciucuri pentru biciclete, bidoane de plastic, saci, brichete rumeguș și paie, cărămidă pentru acoperiș, vopsele, furaje, semințe, etc.

După cum rezultă din înscrisurile aflate în dosarul de urmărire penală și din precizările făcute în fața instanței atât de către reprezentanta persoanei vătămate, numita #####, cât și de martora #####, un inventar privind stocurile existente pe gestiuni cu privire la societatea ##### SRL s-a făcut doar după ce a încetat raportul de muncă al inculpatului, respectiv în luna ianuarie 2019, aspect care însă nu influențează tipicitatea faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul (f. 405-431 vol. III d.u.p.).

Cu privire la atribuțiile de muncă ale inculpatului și activitatea pe care acesta o presta efectiv, martorele Palkovics ##### și ##### angajate în cadrul SC ##### SRL, au declarat atât în cursul urmăririi penale cât și în fața instanței că de societate s-a ocupat numitul #####, el aducea comenzile la magazine, notele de recepție marfă erau făcute pe calculator și listate cu numele acestora, dar erau semnate tot de către inculpat, salariul îl primeau tot de la acesta, semnând și state de plată, inculpatul se ocupa de aprovizionarea magazinului sau erau aduse direct de furnizor, iar inculpatul era cel care opera în program pe calculator mutarea produselor dintr-un magazin în altul.

De asemenea, în cursul urmăririi penale, au fost audiați în calitate de martori furnizori de produse pentru care au reieșit neconcordanțe în cadrul expertizei, respectiv numiții #####, #####, #####, #####, reprezentanți ai societăților cu care persoana vătămată ##### SRL desfășura raporturi comerciale, care au declarat că inculpatul ##### se ocupa de efectuarea comenzilor către aceste societăți, iar plata contravalorii mărfurilor tot de acesta era efectuată.

S-a reținut că în drept, fapta inculpatului ##### care, în calitate de administrator al SC ##### SRL, în perioada 02.02.2017- 29.11.2018, și-a însușit, în mod nelegal suma de 20.935,08 lei, prejudiciind astfel patrimoniul societății SC ##### SRL, sub diferite modalități de comitere, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de delapidare în formă continuată (160 acte materiale), prevăzute de art. 295 Cod penal alin. 1 cu aplicarea art. 308 Cod penal și art. 35 alin. 1 Cod penal.

În ceea ce privește infracțiunea analizată, instanța a reținut că potrivit art. 295 alin. (1) Cod penal, constituie infracțiunea de delapidare însușirea, folosirea sau traficul de către un funcționar public, în interesul său ori pentru altul, de bani, valori sau alte bunuri pe care le gestionează sau le administrează, faptă care se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică.

Dispozițiile enunțate anterior se impun a fi completate cu dispozițiile art. 308 alin. (1) Cod penal, potrivit cărora dispozițiile art. 295 privitoare la funcționarii publici se aplică în mod corespunzător și faptelor săvârșite de către sau în legătură cu persoanele care exercită, permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute în art. 175 alin. (2) sau în cadrul oricărei persoane juridice.

S-a reținut totodată că potrivit Deciziei nr. #/2015, pronunțată de Înalta ##### de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, dispozițiile art. 308 Cod penal reprezintă o variantă atenuată a infracțiunii de delapidare prevăzute de art. 295 C.pen.

S-a subliniat că subiectul activ al infracțiunii analizate este dublu circumstanțiat, fiind necesar ca acesta să aibă atât calitatea de persoană care exercită, permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație, o însărcinare de orice natură în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute în art. 175 alin. (2) Cod penal sau în cadrul oricărei persoane juridice, cât și calitatea de administrator sau gestionar al bunurilor instituției sau unității.

Gestionarul este definit prin art. (1) din Legea nr. 22/1969 privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor agenților economici, autorităților sau instituțiilor publice, ca fiind „acel angajat al unei persoane juridice prevăzute la art. 176 C.pen. care are ca atribuții principale de serviciu primirea, păstrarea și eliberarea de bunuri aflate în administrarea, folosința sau deținerea, chiar temporară, a acesteia”.

În prezenta cauză, potrivit contractului individual de muncă, fișei postului și a declarațiilor martorilor audiați în cauză, inculpatul a fost angajat în cadrul persoanei vătămate S.C. AGRO IFON S.R.L, la momentul săvârșirii faptei îndeplinind funcția de administrator, cu atribuții de gestiune a celor trei puncte de lucru ale societății.

Sub aspectul laturii obiective, elementul material al infracțiunii de care este acuzat inculpatul constă în activitatea de însușire în interes propriu, în mod repetat și fără consimțământ de către inculpatul #####, în calitate de administrator în cadrul persoanei juridice S.C. ##### S.R.L., a sumelor de bani evidențiate anterior.

Urmarea imediată a infracțiunii constă în lezarea relațiilor ce se formează în cadrul raporturilor de serviciu prin scoaterea bunului care formează obiectul material al infracțiunii din sfera patrimonială în care se găsea inițial și producerea unui prejudiciu material

Raportul de cauzalitate există între fapta săvârșită de către inculpat și urmarea socialmente periculoasă, fiind evidentă întrucât atingerea valorilor ocrotite de legea penală atât în principal (raporturile de serviciu), cât și în subsidiar (patrimoniul persoanei vătămate), este o consecință directă a acțiunii de însușire ce constituie elementul material al activității infracționale a inculpatului.

Sub aspectul laturii subiective, inculpatul a acționat cu vinovăție în modalitatea intenției directe, conform dispozițiilor art. 16 alin. (3) lit. a) Cod penal, întrucât a prevăzut consecințele faptei sale și, mai mult, a urmărit producerea rezultatului socialmente periculos al faptei.

Din ansamblul materialului probatoriu administrat în cauză, instanța a reținut că infracțiunea comisă de către inculpat este nejustificată și imputabilă acestuia.

Instanța a reținut că faptele comise în perioada 02.02.2017- 29.11.2018, îndeplinesc condițiile prevăzute de art. 35 alin.1 Cod penal, cu referire la decizia nr. ###/30.05.2017 a Curții Constituționale și determină reținerea formei continuate a infracțiunii de delapidare.

Astfel, forma continuată a infracțiunii este determinată de săvârșirea de către inculpat la diferite intervale de timp a mai multor acțiuni care prezintă fiecare în parte conținutul aceleiași infracțiuni de delapidare, prevăzută de art. 295 alin.1 Cod penal raportat la art. 308 alin.1 Cod penal.

Unitatea de rezoluție infracțională a inculpatului cu privire la pluralitatea de acte materiale într-o perioadă determinată a fost prealabilă începerii activității infracționale și a persistat în

intervalul de timp februarie 2017- noiembrie 2018, fiind evidențiată de conținutul omogen și împrejurările de comitere a actelor de însușire a bunurilor, respectiv de calitatea inculpatului și unitatea persoanei vătămate, sens în care instanța reține că inculpatul a avut o reprezentare globală a ansamblului activității infracționale și a modului său de realizare, prin acțiuni similare repetate, astfel încât intervalul de timp nu a afectat omogenitatea juridică a acțiunilor componente și nu a modificat rezoluția infracțională inițială a inculpatului.

de aceste aspecte instanța a apreciat că nu sunt întemeiate cererile de schimbare a încadrării juridice formulate de inculpat prin apărător ales la termenul de judecată din 06.11.2023.

Totodată, față de aspectele învederate mai sus, instanța a apreciat că nu poate fi primită nici solicitarea inculpatului de pronunțare a unei soluții de achitare întrucât fapta nu există, nu este prevăzută de legea penală, ar fi acționat fără vinovăție, sau că nu există probe că ar fi săvârșit infracțiunea, aceasta fiind dovedită prin probatoriul administrat în cauză.

Pe cale de consecință, constatând că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 396 alin. 4 Cod procedură penală, raportat la art. 15 Cod penal, în sensul că fapta există, a fost săvârșită de către inculpat cu forma de vinovăție prevăzută de lege și aceasta constituie infracțiune, instanța a reținut că a operat o răsturnare a prezumției de nevinovăție și inculpatul se face vinovat de fapta pentru care a fost trimis în judecată.

La individualizarea judiciară a pedepsei pe care o va stabili în sarcina inculpatului, instanța a avut în vedere criteriile generale de individualizare prevăzute de art. 74 alin. 1 Cod penal, respectiv gravitatea infracțiunii săvârșite și pericolozitatea infractorului, care se evaluează în funcție de împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și de mijloacele folosite, natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului, conduita după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială. Astfel, instanța a reținut că faptele săvârșite în concret de inculpat prezintă o gravitate socială medie, având în vedere quantumul sumei însușite și numărul actelor materiale.

Totodată, s-a reținut că incriminarea acestei fapte urmărește să protejeze, în principal, relațiile de serviciu, ce trebuie să se bazeze pe încredere pentru o bună funcționare a acestora, iar, în plan secund, relațiile patrimoniale, și să asigure, prin urmare, buna desfășurare a atribuțiilor de serviciu. Astfel, conduita abuzivă a inculpatului, din perspectiva obligației sale de a-și îndeplini conform funcția a creat o stare de pericol pentru raporturile de serviciu și, mai mult, chiar un rezultat vătămător, reprezentat de prejudiciul material în quantum de 20.935,08 lei pentru relațiile patrimoniale.

Cât privește circumstanțele personale ale inculpatului, instanța a reținut că acesta este în vârstă de 30 de ani, este cetățean român, studii superioare, stagiul militar nesatisfăcutor, este încadrat în muncă, fiind bine integrat în societate.

Din fișa de cazier judiciar a inculpatului reiese că acesta se află la primul contact cu legea penală.

Referitor la conduita inculpatului după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, instanța a reținut că în cursul cercetării judecătorești inculpatul s-a prevalat de dreptul la tăcere însă cu ocazia ultimului cuvânt inculpatul a precizat că la momentul angajării în cadrul societății ##### SRL avea vârsta de 22 ani, a terminat facultatea de sociologie și nu avea experiență în

domeniul contabil. Într-adevăr, a deținut un PFA pentru vânzare de haine dar pentru o perioadă scurtă și nu avea o gestiune precum a societății vătămăte. Practic el nu avea cunoștințe contabile ci a învățat pe parcurs și nu a existat o persoană care să îl învețe cum ar trebui să își îndeplinească atribuțiile.

De asemenea, instanța a ținut cont și de timpul scurs de la momentul începerii urmăririi penale și până la momentul pronunțării prezentei hotărâri.

Prin urmare, constatând dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat, aplicând criteriile analizate anterior, luând în considerare toate circumstanțele cauzei, precum și ținând seama de proporționalitatea între gravitatea faptei comise și profilul socio-moral și de personalitate al inculpatului, instanța a aplicat inculpatului o pedeapsă orientată spre minimul special prevăzut de lege, astfel cum a fost redus potrivit dispozițiilor art. 308 alin. 1 Cod penal.

Apelul formulat

Împotriva acestei hotărâri, în termenul legal, a formulat apel inculpatul ##### în susținerea căruia, apărătorii aleși au solicitat în esență desființarea în totalitate a sentinței penale nr. ###/06.11.2023 pronunțate de Judecătoria ##### și constatând nulitatea acesteia, în principal, a se dispune trimiterea cauzei spre rejudecare, nulitatea hotărârii pronunțate de Judecătoria ##### constă în faptul că aceasta nu este motivată, fiind preluat aproape în totalitate rechizitoriul inclusiv în ceea ce privește modalitatea de redactare a tabelelor inserate în actul de sesizare.

S-a mai susținut că hotărârea instanței de fond nu este motivată și dintr-un alt punct de vedere și anume neanalizarea cererii de schimbare a încadrării juridice respinse.

De asemenea, în cuprinsul hotărârii se reflectă concluziile pe fond ale avocatului ales al inculpatului care a învederata o serie de argumente care să ducă la achitarea acestuia, iar în considerentele hotărârii instanța nu a făcut absolut nicio analiză cu privire la aceste apărări, reținându-se doar că sunt neîntemeiate, nefiind motivate nici concluziile pentru care nu se impune achitare a inculpatului.

Mai mult, la ultimul termen de judecată instanța l-a interpelat în calitate de apărător ales al inculpatului dacă dorește comunicarea prin fax a hotărârii judecătorești și personal consideră că hotărârea nu este complet motivată din moment ce, în aceeași zi, înainte de a reveni de la ##### la #####, la birou, hotărârea era deja comunicată.

În subsidiar, cu privire la analiza pe fond a vinovăției inculpatului, prin raportare la cererea sa de continuare a procesului penal, arată că argumentele care au condus la soluția de clasare pentru un număr de 25 de acte materiale, sunt identice pentru motivele pentru care trebuia să se dispună dacă nu clasarea în timpul urmăririi penale, măcar achitarea inculpatului de către instanța de fond.

O parte din apărări la care instanța nu a răspuns în mod suplimentar, a fost acelea legate de întreruperile de curent și a problemelor de comunicare a calculatorului cu casele de marcat. Nu s-a explicat nici în rechizitoriu și nici în cadrul hotărârii de fond de ce cu privire la aceste acte materiale se poate dispune o astfel de soluție.

În ce privește aspectele legate de gestiune s-a invocat că nu există un istoric clar al acesteia, aspecte care au fost arătate și de martorii audiați în cursul cercetării judecătorești în sensul că acele pene de curent frecvente aveau consecință și asupra înregistrărilor casei de marcat.

Cu totul subsidiar solicită a fi avută în vedere lipsa de intenție a inculpatului în săvârșirea unei potențiale infracțiuni în sensul în care inclusiv martorii au arătat că pe lângă acele discrepanțe ale rapoartelor casei de marcat în ceea ce privește valoarea Z.

S-a susținut deopotrivă faptul că inculpatului i s-a încălcat dreptul la apărare prin modul în care a decurs în concret desfășurarea procesului penal și implicit i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, prin stabilirea unor termene de judecată foarte dese raportat la faptul că s-a invocat faptul că apărătorii au și alte cauze pe rolul instanțelor din #####.

În raport de probele administrate s-a apreciat că există un dubiu în ce privește săvârșirea de către inculpat a infracțiunilor reținute în sarcina sa prin raportare la declarațiile martorilor audiați, iar de încunoștințare cu privire la sumele de bani încasate beneficia și ##### #####, acesta arătând în declarația dată în fața instanței de fond că zilnic primea mesaje de la inculpat cu privire la sumele încasate de la magazine, apreciindu-se că aceeași culpă se putea reține și în sarcina martorului.

Legat de nelegalitatea hotărârii instanței de fond, având în vedere cele reținute în considerente, s-a susținut că nici prin actul de sesizare și nici prin hotărâre nu s-a putut identifica în mod clar modalitatea de săvârșire a infracțiunii.

Nu în ultimul rând s-a solicitat înlăturarea concluziilor raportului de expertiză judiciară deoarece acesta este bazat pe acte contabile care nu pot fi considerate ca acte justificative așa cum rezultă din declarația de martor a expertului ##### și mai mult decât atât, a se avea în vedere faptul că expertiza nu reflectă situația reală atâta timp cât se bazează doar pe actele depuse la dispoziția expertului de către partea civilă.

Examinând legalitatea și temeinicia sentinței penale apelate, atât prin prisma motivelor de apel invocate de apelant, cât și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept ale cauzei, potrivit dispozițiilor art. 417 alin. 2 Cod de procedură penală și art. 420 alin.10 Cod procedură penală, Curtea constată următoarele:

Instanța de fond a reținut o stare de fapt conformă cu realitatea și sprijinită pe interpretarea și analiza judicioasă a probelor administrate atât în cursul urmăririi penale cât și în cursul cercetării judecătorești, ajungând în final la concluzia că inculpatul se face vinovat de săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat, dând faptei comise încadrarea juridică corespunzătoare, respectiv infracțiunea de delapidare în formă continuată (160 acte materiale), prevăzută de art. 295 alin. 1 Cod penal cu art. 35 alin. 1 Cod penal.

Fără a relua argumentația stării de fapt, redată în considerentele hotărârii atacate, argumentație pe care Curtea și-o însușește în întregime, astfel cum această posibilitate este conferită de practica ##### și potrivit căreia poate constitui o motivare preluarea motivelor instanței inferioare (Helle împotriva Finlandei), se vor sublinia punctual aspectele legate de tipicitatea obiectivă și subiectivă, prin raportare la motivele de apel.

Din probatoriul administrat în cauză, rezultă în esență că inculpatul ##### a fost angajat în cadrul SC ##### SRL prin contractul individual de muncă nr. 1/02.02.2017, iar prin decizia nr. #/03.12.2018 acesta a încetat ca urmare a demisiei. Totodată, prin hotărârea nr. 1/01.02.2017 a asociatului unic #####, inculpatul a fost numit administrator. Atribuțiile sale sunt menționate în fișa postului.

SC ##### SRL cu toate cele trei puncte de lucru din #####, Sălacea și Curtuișeni își desfășura activitatea sub coordonarea inculpatului. Inițial toate cele trei magazine aveau câte un

gestionar, inculpatul desfășurându-și activitatea la cel din Sălacea. Inculpatul a deținut calitatea de vânzător la punctul de lucru din ##### în perioada decembrie 2017 – august 2018, când punctul de lucru s-a închis, iar apoi la punctul de lucru din Sălacea până la momentul încetării contractului de muncă.

Pentru a avea o evidență clară asupra produselor intrate și vândute în/din magazine, a fost instalat programul de contabilitate MICRO ERP. Acest program permite vizualizarea în timp real a mărfii existente în magazine. Odată achiziționată marfa și recepționată, este evidențiată în program, iar la momentul vânzării, este automat scăzută din stoc. Program de contabilitate era conectat la casele de marcat.

În perioada menționată, inculpatul și-a însușit în mod nelegal suma de 33.991,16 lei, prejudiciind astfel SC ##### SRL. Însușirea sumei anterior menționată s-a realizat în mai multe modalități.

Astfel, suma de 4.820 lei (9 acte materiale) a fost însușită prin crearea unor diferențe între depunerile de numerar înregistrate în registrul de casă și chitanțele eliberate de unitatea bancară.

de 1.156,79 lei (113 acte materiale) a fost însușită prin crearea unor diferențe între încasările efectuate în cele trei puncte de lucru și valoarea trecută în registrul de casă.

de 14.190,37 lei (35 de acte materiale) a fost însușită prin înregistrarea în registrul de casă a unor plăți neînsoțite de vreun document justificativ.

de 776,83 lei (3 acte materiale) a fost însușită prin înregistrarea în registrul de casă a unor plăți în baza unor documente ce nu aparțin SC ##### SRL.

de 13.056,08 lei (25 acte materiale) a fost însușită ca urmare a preluării eronate în registrul de casă a soldului zilei precedente.

tipicității:

Infrațiunea de delapidare prevăzută de art. 295 alin. 1 Cod penal raportat la art. 308 alin. 1 Cod penal și care constă în însușirea, folosirea sau traficarea de către un funcționar privat, în interesul său sau pentru altul, a bunurilor pe care le gestionează. Constituie o variantă atenuată a infracțiunii de delapidare în forma de bază și presupune săvârșirea faptei de către un administrator sau gestionar care are calitatea de funcționar privat, adică exercită, permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație, această calitate în serviciul unei persoane fizice dintre cele prevăzute de art. 175 alin. 2 Cod penal ori în cadrul unei persoane juridice. Astfel, în cazul variantei atenuate a infracțiunii de delapidare, funcționarul privat, pe lângă calitatea de gestionar (de fapt sau de drept) ori de administrator, trebuie să se afle în raporturi de serviciu cu persoana prevăzută de art. 175 alin. 2 Cod penal ori în cadrul oricărei persoane juridice.

Prin Decizia nr. 1/2015, pronunțată de Înalta ##### de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța supremă a statuat că art. 308 Cod penal nu constituie o cauză de reducere a pedepsei, întrucât prin voința legiuitorului o anume calitate a subiectului activ al infracțiunii de delapidare (element circumstanțial de realizarea căruia depinde existența infracțiunii) a determinat crearea unei variante atenuate care reflectă prin intermediul limitelor de pedeapsă proprii gradul de pericol social abstract specific infracțiunii în varianta atenuată.

În cauză, prima instanță a reținut că inculpatul era administrator al SC ##### SRL potrivit hotărârii nr. 1/01.02.2017 a asociatului unic, dar și angajat al persoanei vătămate – persoană juridică, astfel cum rezultă din Contractul individual de muncă nr. 1/02.02.2017, având în gestiunea sa cele trei puncte de lucru ale societății. Așa fiind este întrunită condiția cerută

subiectului activ special a infracțiunii prevăzută de art. 295 alin. 1 Cod penal raportat la art. 308 alin. 1 Cod penal.

Elementul material al infracțiunii constă în trei modalități alternative și anume însușirea, traficea sau folosirea. În raport de acuzația formulată împotriva inculpatului ceea ce interesează cauza este modalitatea însușirii. Aceasta presupune sustragerea unor bunuri pe care le administrează din patrimoniul persoanei vătămate urmată de intrarea lor în patrimoniul inculpatului, care este persoana care le administrează și gestionează. Însușirea presupune scoaterea definitivă a bunului din patrimoniul persoanei vătămate.

În perioada februarie 2017 – noiembrie 2018, inculpatul și-a însușit în mod nelegal suma de 33.991,16 lei, prejudiciind astfel SC ##### SRL. Însușirea sumei anterior menționată s-a realizat în mai multe modalități.

În ceea ce privește sumele încasate de societate și depuse în numerar la bancă de către inculpat, potrivit raportului de expertiză contabilă întocmit pe baza documentelor justificative reiese fără echivoc că sumele pentru care există chitanțe eliberate de unitatea bancară sunt mai mici decât cele înscrise în registrul de casă, în 9 situații. Diferența este de 4.820 lei.

Inculpatul recunoaște faptul că el era cel care făcea depunerile de numerar în bancă, dar nu oferă nicio explicație pentru aceste diferențe. Faptul că acesta era cel care făcea depunerile de numerar este confirmat de declarațiile celor patru martore angajate ca vânzătoare la cele magazine ale persoanei vătămate. Astfel din declarațiile concordante ale martorelor Palkovics #####, #####, ##### și ##### rezultă fără echivoc că procedura privind predarea banilor încasați era identică în toate cele trei magazine: la sfârșitul zilei încasările din ziua respectivă era predate inculpatului sau lăsate într-un sertar al mesei de unde erau luate de inculpat înainte de închidere ori cel mai târziu în dimineața următoare.

Martorul #####, persoană care conduce SC ##### SRL care a asigurat servicii de conducere a evidențelor contabile pentru persoana vătămată declară faptul că angajații săi i-au atras atenția, în mod repetat, inculpatului că există diferențe între sumele înregistrate în registrul de casă și documentele justificative de depunere la bancă. În concret suma înregistrată în registrul de casă era mai mare decât cea înscrisă în chitanța emisă de bancă pentru suma depusă. De fiecare dată când i s-a atras atenția asupra acestui aspect, inculpatul spunea că va regla situația, fapt care nu s-a întâmplat.

Încasările prin Z-urile/pe zi, de la cele trei puncte de lucru nu coincid în 113 situații cu suma cumulată într-o singură poziție/pe zi cu mențiunile din registru de casă. Există o diferență în minus de 1.156,79 lei, sumă însușită de inculpat. Din declarațiile concordante ale martorelor Palkovics #####, #####, ##### și ##### rezultă că suma de bani încasată corespundea cu înscrisă în raportul „Z” și că nu a existat nicio situație în care inculpatul să fi spus că ar fi existat vreo lipsă. Totodată martorul ##### arată faptul că persoana care s-a ocupat de conducerea evidențelor contabile ale persoanei vătămate a constatat existența unor inadvertențe între rapoartele „Z” și mențiunile din registrul de casă, aspect care a fost comunicat inculpatului. ##### acestea nu sunt multe și vizează sume nesemnificative, în general, nu li se acordă prea mare atenție, dar, în cazul persoanei vătămate, apărând tot mai multe, i s-a atras atenția inculpatului, care din nou, a spus că va rezolva situația, lucru care nu s-a întâmplat.

Aspectul invocat de apărare că acest gen de inadverențe se regăsesc și la alte societăți nu are nicio relevanță. Nu poate constitui o justificare faptul că și alte persoane greșesc în același mod. Totodată faptul că martorul ##### a considerat că acestea sunt consecința „neglijenței, unei superficialități în înregistrări” este de asemenea irelevant. Chiar așa fiind, în calitate pe care o avea, nu se poate susține, așa cum afirmă apărarea, că acesta a rămas în pasivitate. Dimpotrivă martorul afirmă categoric că atunci când a constatat că aceste nereguli în înregistrări devin tot mai frecvente a atras atenția inculpatului. Nu i se poate reproșa martorului că nu a discutat direct și cu asociatul unic al persoanei vătămate, în condițiile în care de la începutul colaborării dintre SC ##### SRL și SC ##### SRL, s-a stabilit că persoana de contact din cadrul persoanei vătămate este inculpatul. De altfel, era și firesc să se procedeze așa întrucât acesta era administrator, prin urmare chestiunile legate de conducerea evidențelor contabile cădeau în atribuțiile sale.

O altă susținere a apărării este aceea că aceste inadverențe sunt consecința problemelor cauzate de programul de gestiune și conectivitatea cu casele de marcat.

Programul de gestiune Micro erp a fost achiziționat de persoana vătămată de la SC ##### SRL. Potrivit declarației martorului Varabecz #####, angajat al SC ##### SRL au existat situații în care a fost anunțat de inculpat sau de alte persoane din cadrul SC ##### SRL despre lipsa de conectivitate dintre programul de gestiune și casa de marcat, unele datorându-se penelor de curent electric. Martorul #####, programator în cadrul SC ##### SRL, care colaborează cu SC ##### SRL în ceea ce privește programul Micro erp, declară că programul era în legătură directă cu casa de marcat. ##### nu este scos cablul sau oprit driverul listează bonul de casă. Acest martor mai susține faptul că, în cazul penelor de curent electric, programul de gestiune nu este afectat, dar va exista o diferență între raportul „Z” și raportul de gestiune, în sensul că primul va fi mai mic decât al doilea. ##### din declarațiile concordante ale martorelor Palkovics ##### și ##### și ##### rezultă că, în cazul penelor de curent, la indicațiile inculpatului, vânzările efectuate în acel interval, era notate pe hârtie și ulterior marcate în casele de marcat. Prin urmare, explicația pur teoretică dată de martorul ##### nu își găsește aplicabilitate în speță.

Înregistrarea în registrul de casă a unor plăți neînsoțite de vreun document justificativ în valoare totală de 14.190,37 lei. Potrivit raportului de expertiză contabilă efectuat în cauză rezultă că în registrul de casă au fost evidențiate 35 de plăți care nu au la bază documente justificative. Cu privire la acest aspect, este evident că nu pot fi înregistrate în mod legal cheltuieli fără documente justificative. Chiar dacă, așa cum susține apărarea, ar fi vorba în majoritate de cheltuieli privind utilitățile și este evident că au fost achitate, în caz contrar punctele de lucru nu ar fi putut funcționa normal, doar pe baza documentelor justificative se poate stabili cuantumul acestora. În plus, declarația dată de reprezentantul legal al persoanei vătămate, ##### relevă faptul că a constatat faptul că erau evidențiate anumite plăți pentru furnizori care figurau ca fiind achitate, însă acest lucru nu era real, la fel s-a întâmplat și cu plata utilităților. Aspectele relatate de acesta sunt confirmate de martorii ##### și ##### (reprezentanți ai unor furnizori ai persoanei vătămate) care confirmă că pentru plata unor facturi a fost necesar să i-a legătura cu martorul #####, soțul reprezentantului legal al persoanei vătămate, #####. Pentru plățile care au fost înregistrate în contabilitate ca fiind efectuate către furnizori, în cursul urmăririi penale, au fost efectuate verificări și s-a constatat că aceștia figurează cu plăți în plus

efectuate de către SC ##### SRL. c atare, explicațiile din registru de casă, aferente acelor 35 de plăți, nu sunt conforme cu realitatea (Raportul de constatare încheiat la data de 07.05.2020).

O altă modalitate a constatat în aceea că au fost înregistrate în registrul de casă plăți în baza unor documente ce nu aparțin SC ##### SRL. ##### vorba în concret ce cele trei livrări efectuate prin curier.

modalitate în care inculpatul a acționat a fond aceea prin preluarea unui sold nereal. Registrul de casă trebuie întocmit zilnic și trebuie să conțină printre altele și rulajul și soldul final. Acesta se calculează pornind de la soldul zilei precedente la care se adaugă veniturile zilei, adică încasările zilei pentru care se întocmește registrul și se scad cheltuielile zilei, adică plățile efectuate în acea dată. Soldul de casă al zilei precedente se reportează pe primul rând al registrului de casă pentru ziua în curs. În urma verificărilor efectuate cu privire la preluarea soldului zilei precedente au existat 25 zile în care soldul inițial nu a fost identic cu soldul final al zilei precedente, rezultând o diferență de 13.056,08 lei, concretizată într-o diminuare a disponibilităților din caseria societății. Situația detaliată a acestora este prezentată în raportul de expertiză contabilă.

Inculpatul invocă faptul că la preluarea funcției de administrator nu s-a întocmit un proces verbal de predare primire a gestiunii și nici nu a fost efectuat un inventar atunci sau ulterior, ceea ce ar conduce la concluzia că neputându-se stabili exact situația soldului nici la momentul dobândirii calității de administrator și nici la cel al pierderii acesteia. Apreciază că în această situație, nu se poate reține că și-a însușit bani din gestiune. Într-adevăr nu există un proces verbal de predare primire, dar acest fapt este imputabil și inculpatului, acesta ar fi avut obligația de prelua gestiunea în acest mod. Totodată, lipsa unor inventare în perioada în care a avut calitatea de administrator îi este exclusiv imputabilă inculpatului, intrând în atribuțiile sale să efectueze toate cele necesare bunei desfășurări a activității societății.

În ceea ce privește urmarea imediată, prima instanță a reținut că aceasta a constată în suma totală de 33.991,16 lei, reprezentând suma de bani sustrasă. Legătura de cauzalitate dintre elementul material și urmarea imediată, rezultă în cauză din modalitatea de comitere a faptei, persoana vătămată a suferit un prejudiciu material creat prin depozitarea sa de suma sustrasă, paguba care nu s-ar fi produs în lipsa activității infracționale a inculpatului, dovedindu-se astfel existența raportului de cauzalitate.

Sub aspectul laturii subiective, prima instanță a apreciat că inculpatul ##### a săvârșit infracțiunea, după cum a fost evidențiată anterior, cu intenție directă, astfel cum aceasta este prevăzută de art. 16 alin. 3 lit. a Cod penal, întrucât a avut reprezentarea consecințelor acțiunilor sale urmărind însușirea combustibilului pe care îl avea în gestiune în calitate de angajat. Vinovăția inculpatului este dovedită cu mijloacele de probă administrate în cursul urmăririi penale, acesta însușindu-și cantitatea de combustibil indicat mai sus, știind că nu aparține acestuia.

În consecință, având în vedere săvârșirea de către inculpat a unei pluralități de acțiuni (un număr de 160 acțiuni), la diferite intervale de timp, acțiunile astfel săvârșite fiind omogene din punct de vedere juridic (în sensul că acțiunile inculpatul corespund juridic conținutului aceleiași norme, respectiv art. 295 alin. 1 Cod penal raportat la art. 308 alin. 1 Cod penal), în baza unei rezoluții infracționale unice (conturată de existența unor intervale reduse de timp între săvârșirea faptelor și modul de operare similar în săvârșirea acestora) și unitatea de subiect activ (persoana inculpatului), prima instanță a reținut că acțiunile de însușire descrise mai sus intră în structura unei unice infracțiuni de delapidare în formă continuată (160 acțiuni).

în vedere aspectele prezentate mai sus, prima instanță a constatat că faptele comise de inculpatul ##### sunt tipice, fiind întrunite atât sub aspect obiectiv, cât și sub aspect subiectiv, elementele constitutive ale infracțiunii prezentate anterior.

Infracțiunea de delapidare prevăzută de art. 295 alin. 1 Cod penal raportat la art. 308 alin. 1 Cod penal se pedepsește cu închisoare de la 1 an 4 luni la 4 ani 8 luni.

Dispozițiile art. 154 alin. 1 lit. d Cod penal reglementează termenul general de prescripție ca fiind de 5 ani. Dispozițiile art. 155 Cod penal au prevăzut cazurile de întrerupere a cursului prescripției și efectele acestora.

Curtea constată că, prin Decizia nr. ### din 26 aprilie 2018 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 25.06.2018), Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art. 155 alin. 1 din Codul penal, este neconstituțională, deoarece respectivele dispoziții legale „(...) sunt lipsite de previzibilitate și, totodată, contrare principiului legalității incriminării, întrucât sintagma «oricărui act de procedură» din cuprinsul acestora are în vedere și acte ce nu sunt comunicate suspectului sau inculpatului, nepermițându-i acestuia să cunoască aspectul întreruperii cursului prescripției și al începerii unui nou termen de prescripție a răspunderii sale penale”.

Prin Decizia nr. ### din 26 mai 2022 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 9 iunie 2022), Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 155 alin. (1) din Codul penal sunt neconstituționale în ansamblul lor. Pentru a decide astfel, instanța de contencios constituțional a reținut că „55. (...) Decizia nr. ### din 26 aprilie 2018 sancționează «soluția legislativă» pe care textul de lege criticat o conținea, astfel că, (...), aceasta nu va putea fi încadrată în categoria deciziilor interpretative/cu rezervă de interpretare.”, ci „61. (...), prin efectele pe care le produce, (...) împrumută natura juridică a unei decizii simple/extreme, întrucât, constatând neconstituționalitatea faptului că întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale se realiza prin îndeplinirea «oricărui act de procedură în cauză», Curtea a sancționat unica soluție legislativă pe care dispozițiile art. 155 alin. 1 din Codul penal o reglementau (s.n.)”.

Conform art. 147 alin. 4 din Constituție, deciziile Curții Constituționale au efect general obligatoriu de la data publicării acestora în Monitorul Oficial.

Caracterul general obligatoriu vizează nu doar dispozitivul, ci și considerentele acestor decizii.

Curtea Constituțională a statuat că puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și Deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta (Decizia Curții Constituționale nr. 392 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 30 iunie 2017).

În acest context, Curtea reține obligativitatea erga omnes atât a Deciziei Curții Constituționale nr. 297/2018 cât și a Deciziei Curții Constituționale nr. 358/2022, efect care se întinde asupra dispozitivului și considerentelor ambelor decizii.

În considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 358/2022, instanța de contencios constituțional a arătat, cu privire la natura juridică a Deciziei Curții Constituționale nr. 297/2018, că aceasta „55. (...) nu va putea fi încadrată în categoria deciziilor interpretative/cu rezervă de

interpretare.”, ci „61. (...), prin efectele pe care le produce, (...) împrumută natura juridică a unei decizii simple/extreme (...)”.

S-a mai arătat că, în condițiile stabilirii naturii juridice a Deciziei nr. ### din 26 aprilie 2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art. 147 din Constituție, pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale.

Astfel fiind, curtea reține, față de natura juridică a Deciziei Curții Constituționale nr. 297/2018, analizată în considerentele obligatorii ale Deciziei Curții Constituționale nr. 358/2022, că efectul pe care Decizia nr. ###/2018 l-a produs a fost acela că de la data publicării sale în Monitorul Oficial până la data modificării prevederilor art. 155 alin. (1) Cod penal prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2022, art. 155 alineat 1 Cod penal nu a reglementat niciun caz de întrerupere a prescripției răspunderii penale, deoarece unica soluție legislativă pe care textul a reglementat-o de la intrarea sa în vigoare la data de 1 februarie 2014, ca având efect întreruptiv, a fost declarată neconstituțională prin Decizia nr. ###/2018.

Fără echivoc, dispozițiile art. 155 alin. 1 Cod penal au natura unei legi penale substanțiale supuse principiului aplicării legii penale mai favorabile, care se poate face în temeiul art. 5 alin. 2 din Codul penal și în cazul actelor normative declarate neconstituționale. De altfel, prin Decizia nr. ##/25.10.2022 a Înaltei ##### de Casație și Justiție, completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat în același sens.

Conform art. 5 Cod penal, în cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea mai favorabilă.

Prin efectele pe care Deciziile Curții Constituționale nr. 297/2018 și nr. 358/2022 le-au produs la nivelul normei înscrise în cadrul art. 155 alin. 1 Cod penal, aceste dispoziții de drept penal substanțial au intrat sub incidența art. 5 Cod penal, deoarece de la data publicării în Monitorul Oficial a deciziei Curții Constituționale nr. 297/2018 până la data modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2022, textul legal nu a reglementat niciun caz de întrerupere a prescripției răspunderii penale.

Cum s-a arătat în doctrină, aplicarea legii penale mai favorabile în cazul infracțiunilor în curs de judecată presupune fie un caz de retroactivitate atunci când legea mai favorabilă este legea nouă, fie un caz de ultra activitate, în situația în care legea mai favorabilă este legea veche, în ambele ipoteze determinarea urmând a se efectua în concret printr-o operațiune (imaginară) de comparare a efectelor pe care aplicarea legilor penale succesive le generează în cauza penală cu privire la situația persoanei acuzate. Unul dintre criteriile prin care se determină în concret legea penală mai favorabilă până la soluționarea definitivă a cauzei este cel al condițiilor de tragere la răspundere penală. În aplicarea concretă a respectivului criteriu, doctrina relevantă statuează că „va fi mai favorabilă legea care (...) prevede un termen de prescripție mai scurt sau permite împlinirea mai rapidă a termenului de prescripție (spre exemplu, nu prevede o anumită cauză de întrerupere)”.

Cu alte cuvinte, dacă în concret, legile penale succesive prevăd termene diferite de prescripție ori o lege penală reglementează doar prescripția generală, iar o alta atât prescripția

generală, cât și cea specială, se procedează la compararea efectelor pe care aplicarea legilor penale succesive le generează cu privire la un anumit inculpat, urmând a fi mai favorabilă în concret acea lege penală care prevede un termen de prescripție mai scurt și care, pentru acel inculpat, s-a împlinit.

Prin urmare, soluția normativă rămasă în vigoare după data publicării în Monitorul Oficial a deciziei Curții Constituționale nr. 297/2018 până la data modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2022, este legea penală substanțială mai favorabilă pentru acei inculpați față de care termenul de prescripție generală s-a împlinit, deoarece în intervalul de timp de mai sus, în fondul legislativ activ, nu a existat reglementată o situație care să genereze întreruperea cursului prescripției.

Drept urmare, în cauză, termenul de prescripție de 5 ani pentru infracțiunea reținută în sarcina inculpatului curge conform dispozițiilor art. 154 alin. 2 Cod procedură penală de la data încetării acțiunii sau inacțiunii, în cazul infracțiunilor continuate. În cauză, activitatea infracțională s-a epuizat la data de 29.11.2018 în consecință termenul de prescripție al răspunderii penale s-a împlinit la datele de 18.11.2023. Ca atare, se impune a se dispune încetarea procesului penal în temeiul dispozițiilor art. 16 lit. f Cod procedură penală.

Pentru aceste considerente, Curtea, în baza art. 421 pct. 2 lit. a Cod procedură penală va admite apelul declarat de inculpatul ##### împotriva sentinței penale nr. ###/06.11.2023 pronunțate de Judecătoria #####.

Va desființa în totalitate latura penală a cauzei și rejudecând:

În baza art. 396 alin. 6 Cod procedură penală cu referire la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală va înceta procesul penal pornit împotriva inculpatului ##### sub aspectul săvârșirii infracțiunii de delapidare în formă continuată (160 acte materiale) prevăzute de art. 295 alin. 1 Cod penal cu art. 35 alin. 1 Cod penal

Va menține restul dispozițiilor care nu contravin prezentei decizii.

În baza art. 275 alin. (3) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate în apelul inculpatului vor rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E:

În baza art. 421 pct. 2 lit. a Cod procedură penală, admite apelul declarat de inculpatul ##### împotriva sentinței penale nr. ###/06.11.2023 pronunțate de Judecătoria #####.

Desființează în totalitate latura penală a cauzei și rejudecând:

În baza art. 396 alin. 6 Cod procedură penală cu referire la art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatului ##### [fiul lui ##### și #####, născut la data de #####, în #####, #####, domiciliat în #####, sat Cauaceu nr. 131, #####, cu domiciliul procedural ales la CA ##### cu sediul în loc. #####, jud. Bihor, CNP #####, cetățean român, fără antecedente penale] sub aspectul săvârșirii infracțiunii de delapidare în formă continuată (160 acte materiale) prevăzute de art. 295 alin. 1 Cod penal cu art. 35 alin. 1 Cod penal

Menține restul dispozițiilor care nu contravin prezentei decizii.

În baza art. 275 alin. (3) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate în apelul inculpatului rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată azi, 22 decembrie 2025, prin punerea soluției la dispoziția părților și a procurorului prin mijlocirea grefei instanței.

PREȘEDINTE,

#####

JUDECĂTOR,

#####-#####

GREFIER,

#####

Red. #####/22.12.2025

jud. #####

tehored.#####/ exp.

emis comunicări